

Az az "átkos" Horthy rendszer! – Magyarország aranykora

Egy tanulságos összeállítás Horthy 17 évéről. Tizenhét év...

Ez a történelemben semmicske, apró idő néha megtelik nemzetpusztító tragédiákkal, mint egykor Mohácsról a török berendezkedéséig, de megtelhet nemzetet felemelő építkezéssel, mint máskor: az 1832-es reform-országgyűléstől a szabadságharcig eltelt több mint másfél évtized.

Epp ennyi, tizenhét évünk adódott – hatalmas csapások sora után – végre újabb egy független Magyarország felépítésére. Nem volt könnyű: infláció, munkanélküliség, válságok, kis háborúk, merényletek környékeztek bennünket, nagyhatalmak és kellelten szomszédaink acsarkodtak ránk. De sikerült.

Hazánk lakossága e rövid idő alatt 1.639.479 fővel növekedett.

Alap- és közép fokú iskolánk száma 7418-ról csaknem a duplájára: 13780-ra; óvodáinké 975-ről 1140-re emelkedett.

Új kórházat 160-at is építettünk a kezdetekkor meglévő 187 mellé, s bennük megkésztetődött az orvosok száma.

2628 km . elsőrendű országutat építettünk, vasútvonalaink hossza 8671 km-re nőtt, ebből 243 km-t villamosítottunk – magyar találmány alapján. Dieselmotordonyok gyártásában pedig világsők lettünk!

Duna-tengerjáró flottánk összeköti vízi útjainkat a világtengerekkel.

Allamadósságunkat az időszak felére kifizettük, sőt el tudtuk engedni a gazdák összes tartozását.

Megteremtettük a mindenkire egyaránt vonatkozó szociális ellátórendszert, biztonságos működéshez szükséges vagyonnal látva el a nyugdíj- és betegségbiztosítókat. Ingyenes gyógyterápiát kaptak a növekvő számú cukorbeteg.

Budapest(gyógy)fürdővárossá vált. Nyaralótelepeket építettünk a munkásoknak a Dunakanyarban, a Soroksári Duna-ágyban; a tisztviselőknél a hegyvidékeken és a Balatonnál.

Filléres vonatok szolgálják a hétfégi kikapcsolódást. A köz szolgáinak (közüzemek dolgozó, köztisztviselők, közalka-

mazottak) vasúti, üdülési, biztosítási, közüzemi díjbélt és egyéb kedvezményekkel honoráltuk áldozatos munkáját.

Mindehhez a világ egyik legértékállóbb valutájának megteremtése is járult.

Politikai téren önállóságra törekedtünk.

Korlátok közé szorítottuk a szélsőséges pártok működését, megtiltottuk a horogkereszt használatát, és az Egyesült Államokat másfél évtizeddel megelőzve (!) eltöröltük a más-
különbösen csupán ideiglenesen bevezetett numerus clausust.

Horthy Miklós kormányozta ekkor a világháborút elszenvedett, spanyolnáthát, eszeveszett vörös terrort, és Trianont elszenvedő Magyarországot, vagyis az 1920 és 1937 közötti, a még új világháborútól mentes korszakról szól az írás.

Adataim pontosak. A boldog Kádár-korszak alatt kiadott enciklopédia-félékből szemelgettem őket, legfőképp az 1982-ben megjelent Magyar Történelmi Kronológiából (Akadémiai Kiadó).

A milliószámra előforduló munkás-mozgalmár szócikk közé nyilván nem a gaz horthy fasiszta érat dicsérendően pötyöntették ezt a néhány adatot, így bátran elfogadhatjuk hitelesnek mindent. Természetesen felhasználtam saját jegyzetanyagomat is.

Lássunk ezekből is egyet! Nagyanyám, Sárközy Istvánné, született Bleszkányi Irén – a Csobánc utcai elemi iskola tanítónője 275 pengő nyugdíjra volt jogosult.

Egy pengő ma 1200-1300 Ft-nak felel meg, (ez közel 400.000.-ft) Unokája (kétszer hosszabb munkaviszonnyal, néhány diplomával és egy vasas szakmával) mintegy a negyedét-ötödét kapja ennek a nyugdíjának.

Jómagam egy megbélyegzett osztályban érettségizvén (Antall József volt az osztályfőnökünk) kényszerűségből Angyalföldön dolgoztam évekig, tanultam szakmát. S nemcsak szakmát tanultam az öreg szakiktól, hanem azt is, hogy az esztergályos kétszeres úr volt (Herr Dréher/r/), és glazkesztyűben, keménykalapban ment be dolgozni a Lángba, Ganz-Mávagba – s az általa gyártott diesel-vonatok máig vidáman szolgálják a dél-amerikai közlekedést.

Üres óráiban nem maszkolt, hanem énekelt a gyár kó-

rusában, evezett a gyár csónakházában, sportolt a kötelezően (úgy bizony!) előírt s felépített gyári sportpályán – tehettem, mert a feleségének nem kellett dolgoznia. Gyermekei pedig – óh, borzalom! – a hazáról tanultak az iskolában.

A hazáról!

Természetesen – mai szóval – "vesztesei" is voltak e kornak. Gyámoltásukra ott voltak az ONCSA-házak, az ingyesség-akciók, a tehetségmentő szolgálatok... Tehettünk, amennyit tehettünk. Hisz ne feledjük: ebből a tragédiákkal induló 17 évből 3-4 év a Nagy Gazdasági Világválságnak épp a közepén volt!

Es hogyan is állunk azzal a rémületes Horthy-fasizmussal? Mindenekelőtt szögezzük le: Horthy alatt nálunk se fasizmus, se nemzeti szocializmus nem volt! (Csupán zárójelben fűzöm ide: ma Magyarországon új politikai fogalom született, itt nem nemzeti szocializmus, hanem 60 évig nemzetellenes szocializmus dühöngött).

Nem uralta egy, egyetlenegy politikai irányzat a médiákat, és hallatlan választék: 1500 lap, s ebből mintegy 400 politikai jellegű jelent meg e korban! És bizony nem tartotta rettegésben semmiféle terrorrendszer a lakosságot.

Természetesen nem volt XXI. századi értelemben vett demokrácia, már csak azért sem, mert a XX. század elejéről van szó. A mai fogalmak visszavetítése egy más korra elemi tudatlanság, vagy gonosz indulat!

A valóban antidemokratikus és szélsőséges pártok korlátozása akkor nemzetet mentett.

Tekintélyuralmi rendszer? A Kormányzó csupán egyszer küldhette vissza megfontolásra a képviselőháznak a törvényjavaslatokat – emlékezzünk Göncz papára, mit művelhetett az Antall-kormány törvényeivel! A pusztá tekintélyt pedig megérdemelte, mint tisztakezű, becsületes, erős akaratú magyar vezető!

Barátaim! Egyszer végre el kellett mondani mindezt.

(És még valami, mikor lemondatták, a Horthy család birtoka ugyanakkora volt, mint mikor kormányzóvá választották)

Történelmi Vitézi Rend – magyartudat.com – 2013. október 11. Forrás: Nemzeti Hírháló

A szeparatizmus "járványa" megfertőzi Európát

Andrej Szmironov - Oroszország Hangja (2014. jan. 5.)

Skócia és Katalónia függetlenségi népszavazást terveznek megtartani. A szeparatista hangulat felerősödött Franciaország és Németország egyes régióiban is. Brüsszel büszkeségének a tárgya, az európai egység, úgy tűnik, hogy kezd feloszlani. Vajon kinek előnyös a szeparatizmus?

Katalónia függetlenségi népszavazását 2014. november 9-re tűzték ki. A Katalán Parlament a szuverenitásról szóló nyilatkozatot még az elmúlt év elején elfogadta. A spanyol Alkotmánybíróság azonban rögtön törvénytelennek nyilvánította a dokumentumot. A referendum megtartását szintén megtiltották a spanyol hatóságok. A "lázadozó" tartomány azonban kész a függetlenség egyoldalú kihirdetésére is.

Skócia az Egyesült Királyságtól való elszakadásáról 2014. szeptember 18-án tart népszavazást. Ott minden nyugodtabban zajlik, nem úgy, mint a temperamentumos katalánoknál. Hivatalos London minden erővel próbálja enyhíteni a kiélekedett nemzeti problémákat: a népszavazást is megengedte, továbbá egyfajta gazdasági autonómiát biztosított Wales számára.

Nehéz megmondani, hogy melyik álláspont a nyerőbb: a

szigorú "nem" Madridtól vagy a határozatlan "talán" Londontól. A legvalószínűbb azonban, hogy a skótok és a katalánok úttörők lesznek az európai "szuverenitási felvonuláson" – vélekedik Leonid Szavin:

Spanyolország és Nagy-Britannia más nemzeti mozgalmaknak is példaként szolgálhatnak. Európa térképe megváltozik, mivel nem etnikai elvek szerint van felosztva. Romániában például egy hatalmas területet magyarok laknak. Lehetőségek az államok egyesítésére irányuló kísérletek végrehajtása. Ugyanígy például van egyfajta törekvés a volt Jugoszláviában Szerbia és Montenegró egyesítésére.

Az európai integráció ötlete az elmúlt két évtizedben az EU egyfajta harci zászlójává vált. Azonban minél több országot foglal magába az Európai Unió, annál inkább kezdenek el a függetlenségről álmodozni. Konszantin Voronov politikai elemző hozzászólása ehhez a következő:

A listáról még egész olyan területek csoportja hiányzik, amelyek a kolóniáktól leválásának útján haladnak. Ide tartozik Grönland, a világ legnagyobb szigete, továbbá a Feröer-szigetek (ezek mind Dániához tartoznak). A szeparatista hangulat felerősödött Padania térségében Olaszország északi felén, Spanyolországban Baszkföldön, Korzikán és Észak-Írországban. A közös bennük az, hogy ezek a folyamatok a 21.

században erősödtek fel, az európai integráció háttérben.

Az európai óriások, Franciaország és Németország se mentesek a nemzeti identitás regionális fellángolásának a problémáitól. Párizsnak a már említett Korzikán kívül Elzász és Lotaringia is fejfáját okoz. Berlinnek is megvan a saját baja: ott még néhány vezető politikus is úgy véli, hogy Bajorországnak régóta függetlenné kellett volna válnia.

Brüsszelt viszont nem zavarja a nemzetek önrendelkezési vágya. Az Európai Unió tisztviselői már megígérték a katalánoknak, hogy felveszik őket az EU-ba, amennyiben győznek Madrid felett. Ugyanígy ígéreteket kaptak a skótok és a Belgiumtól elszakadni vágyó flamandok, továbbá Észak-Olaszország városainak a lakói.

Egyes politikai elemzők szerint a szeparatizmus "járványát" Brüsszel ösztönzi. Az EU-tisztviselők ilyen módon szeretnék a legnagyobb vezető EU-országokat megfosztani a hatalmuktól. A rendszer jelenlegi aránya szerint az 5 európai óriásból (Németország, Franciaország, Nagy-Britannia, Olaszország és Spanyolország) mindössze 4 képes ráerőltetni az akaratát a többi 23 EU-tagállamra. Ezen országok felosztása több kisebb "történelmi" államra azonban nagyban javíthatja az egyesült Európa kezelhetőségét. Akkor az EU végre valódi szerepet fog betölteni az európai politikában.

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stoffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacímje: EI-KIA, 520100 Sf. Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai.ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf. Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1. Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV300000597085R001 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE.

Főkönyvvitel: Illyés Veronika. Könyvvitel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: EI-KIA Kft. Nyomda: Tipotex Nyomda – Brassó

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősek.